

Nieuwsbrief 10, 15 december 2013

Beste sponsors en vrienden van schoolgeldproject

LOOKING-FORWARD

Hier is hij! De **10e** Nieuwsbrief van Looking-Forward! Het is een mijlpaal, omdat dit tegelijkertijd betekent dat ons Vietnamees schoolgeldprojectje 5 jaar bestaat.

5 jaar geleden is het ontstaan uit een persoonlijk initiatief om 3 kinderen van een arm gezin in de sloppenwijk van Nha Trang maandelijks geld te geven, zodat ze naar school konden gaan. Nu is

dit kleine humane gebaar uitgegroeid tot een behoorlijk fonds wat gevuld wordt met donaties van vrienden van ons schoolgeldproject. Samen helpen we op dit moment al 67 leerlingen-in-nood (voornamelijk op 5 scholen in Nha Trang en Dien Khanh) hun 12-jarige reguliere schooltijd af te maken. Veel donateurs hebben een bepaalde leerling persoonlijk voor hun rekening genomen, kosten 10 of 14 euro per maand.

De tegenstrijdigheid van onze wens om het schoolgeldprojectje klein te houden en het feit dat we nu toch weer 8 leerlingen meer ondersteunen dan een half jaar geleden vraagt om uitleg.

Doordat onze 2 Vietnameese managers, mrs. Hiep en mrs. Danh, connecties hebben op de 3 middenscholen (Tran Quang Khai, Mac Dinh Chi en Nguyen Du) is ons fonds 4 jaar geleden gestart met schoolgeldsupport voor ruim 30 leerlingen-in-nood, georganiseerd vanuit die scholen.

De 6 leerlingen (Phi, Nhung, Truc, Thien, Tin en Truong) die toen in klas 6 zaten, zijn nu klaar op de middenschool (klas 6 t/m 9) en gaan/wilden alle 6 over naar de highschool (klas 10 t/m 12). De geplande procedure was dat de persoonlijke supporters van deze 6 middenschoolverlaters een nieuwe leerling van de Tran Quang Khai-school toegewezen kregen. Zoals we eigenlijk wel hadden kunnen verwachten, wilden de supporters van Phi, Nhung, Truc, Thien, Tin en Truong doorgaan met de financiële ondersteuning van "hun" leerling, nu op de highschool. Wij konden en wilden dit uiteraard niet weigeren, want wij waarden het heel erg dat er een band ontstaat tussen supporter en leerling.

Directeur mr. Nam van de Tran Quang Khai-school had de 6 vrijgekomen plaatsen al wel ingevuld met 6 nieuwe leerlingen-in-nood. We hadden wel verwacht dat hij dit zou doen, dus wij gaven aan onze L-F-manager Danh de opdracht er op toe te zien dat onze 3 schoolverlaters van de Dien Dien-primarieschool (Kim Thao, Van Hoai en Minh Bang) tot deze 6 nieuwe Tran Quang Khai-ondersteunde leerlingen gingen behoren.

Toen wij 1 september op deze secondary-school voor een ontmoetingsparty (maaltijd in de schoolkantine) kwamen, bleek onze wens niet over gebracht te zijn. Zes, ons onbekende gezichtjes, keken ons vol verwachting aan: "Gaan jullie mij helpen op school te kunnen blijven?". Wij belandden

in een uiterst moeilijke situatie; tot ons schoolgeldfonds toelaten of naar huis sturen zonder schoolgeld?

Als eerste willen we de 3 Dien Dien-leerlingen binnen ons fonds houden. Zij worden pas sinds een jaar ondersteund en het is niet uit te leggen om nu al weer met Thao, Hoai en Bang te stoppen. We kennen hun thuissituatie, wat de reden was om ze vorig jaar in ons fonds op te nemen. We moeten streng zijn; directeur mr. Nam moet kiezen; er is plaats voor 3

nieuwe leerlingen-in-nood en 3 geselecteerde leerlingen zullen nu niet geholpen kunnen worden. Mr. Nam kiest: Anh Khoa, Hoang Hoa en Nhat Huynh zijn in zijn ogen het urgentst. Twee, zeer teleurgestelde, jongens en een meisje gaan op de L-F-wachlijst. Gelukkig kunnen we hun verdriet nu een beetje verzachten door ze ook een maaltijd aan te bieden en ze 100.000 Dong (4euro) en een shirt te geven. Deze, voor ons fonds beschamende, situatie mag niet meer voorkomen. We spreken Danh hierop aan.

Directeur mr. Nam is erg blij met onze financiële ondersteuning van 13 van zijn bijna 1000 leerlingen. Graag wil hij meer kinderen helpen/voordragen. Als we later op huisbezoek gaan bij de wel toegelaten leerlingen, Khoa, Hoa en Huynh, zien we hoe moeilijk zijn keuze moet zijn geweest. Als voorbeeld noemen we Anh Khoa's situatie. Deze jongen wil graag op school blijven en naar de 7^e klas van de Tran Quang Khai-school gaan, maar zijn vader heeft hiervoor geen geld meer.

Khoa's moeder is 3 weken geleden gestorven aan kanker. Zijn vader heeft een half jaar de kosten van medicijnen en ziekenhuisopname moeten betalen van zijn schamele loontje (60 euro per maand) als onderwijzer op de Dien Dien primaryschool. In Vietnam is er geen ziektekostenverzekering en persoonlijke verzorging van de patiënt moet in het ziekenhuis door de familie gedaan worden.

De begrafenis van moeder kostte een jaarsalaris. Gelukkig doneerden de collega's van Khoa's vader de helft van deze kosten. Tot groot verdriet blijkt nu ook Khoa's oudere broertje botkanker te hebben. Er moeten weer veel medicijnen en operaties/behandelingen betaald worden. De vader houdt geen schoolgeld voor zijn jongste zoontje Khoa over (hij moet ook voor zijn inwonende moeder/oma van Khoa zorgen).

Khoa, over 2 weken 14 jaar, kijkt ons bijna smekend aan; mag ik van jullie op school blijven?

Wij zijn op zo'n moment erg, erg blij dat we een gulle groep donateurs in Nederland achter ons hebben staan. We kunnen Khoa, Hoa en Huynh en nog 5 andere leerlingen-in-nood van de andere scholen gaan ondersteunen om toch hun reguliere schooltijd af te maken.

48 Looking-Forward-leerlingen hebben inmiddels een persoonlijke supporter gevonden die trouw iedere maand hun schoolgeld naar ons fonds overmaakt. We prijzen ons gelukkig dat, in deze moeilijke tijd van recessie, slechts één sponsor heeft aangegeven te willen/moeten stoppen met zijn financiële ondersteuning. Wij waarderen het bijzonder dat hij het schoolgeld voor dit schooljaar nog in zijn geheel heeft overgemaakt, zodat "zijn" leerlinge Vy de middenschool toch kan afmaken.

Tegenover al dit positief nieuws moeten we ook een paar negatieve gegevens zetten, nl.: de relatie met onze Vietnamese manager mrs. Danh loopt nu heel moeilijk. Danh is altijd al heel gestrest en overlegt erg weinig met mrs. Hiep, onze andere manager in Nha Trang/Dien Khanh. Daar bovenop komen nu de fouten die zij heeft gemaakt met het te groot aantal nieuw geselecteerde leerlingen. Gemaakte fouten worden in Vietnam als erg beschamend gevoeld. In onze Nederlandse cultuur praten we zo iets uit, maar in Vietnam wordt het doodstil. We zijn druk in de weer om de schade te herstellen, anders moeten we op zoek naar een nieuwe 2^e plaatselijke L-F-manager. Zeer jammer zal dan zijn dat we de 3 Dien An meisjes, Thuy, Trang en Thao, niet meer zullen kunnen ondersteunen. Deze jonge leerlingen vereisen dagelijkse persoonlijke begeleiding, omdat hun ouder(s)/verzorgers niet capabel zijn om met geld om te gaan. Danh verzorgt deze begeleiding voor haar buurmeisjes.

2 jongens(Viet en Phat) en 3 meisjes (Cam, Le en Tram) hebben dit jaar hun school verlaten. Dit zijn allemaal leerlingen van 15,16 en 17 jaar; dit blijkt de moeilijkste leeftijd om te geloven in het nut van goede scholing voor een betere toekomst. Al deze 5 kinderen behoren tot probleem-/gebroken arme gezinnen; daarom waren zij opgenomen in ons fonds. Ontzettend jammer dat we ze niet binnenboord konden houden. Later zullen ze hoogstwaarschijnlijk spijt krijgen. Hong Phuc, Thien Kieu, My Hanh, Thanh Thu en Kim Thach nemen nu hun plaats in. Heel fijn voor hen, maar het voelt voor ons als een nederlaag. *(Supporters van schoolverlaters mogen een andere leerling-in-nood uitkiezen; voor de overgebleven nieuwkomers zoeken we nog persoonlijke supporters)*

Héél erg is het dat “onze” zwaar gehandicapte Huyen Thu (15) nu de krachten verloren heeft om naar school te kunnen gaan en zelfs een balpen te kunnen vasthouden. Nu Thu niet meer op school zit, moet ons fonds stoppen met het betalen van maandelijks schoolgeld. Dit onfortuinlijke meisje blijft Looking-Forward-lid!; onze manager Hiep heeft de bedlegerige Thu leesboekjes gebracht. Haar spierziekte is chronisch en de lieverd zal niet erg lang meer te leven hebben. We zouden zoveel meer voor haar willen doen!

Dit jaar hebben we ook voor het eerst met corruptie te maken gehad. Gelukkig hebben we de dreiging tijdig onderkend en financiële schade voor ons fonds weten te voorkomen. Zoals jullie in onze reisverslagen hebben kunnen lezen, wilden we een zeer arme (door de overheid niet ondersteunde) Raglai- minderheidsschool in de bergen helpen aan schoolmaterialen en schoentjes voor de 300 leerlingen. Er was een bedrag van 600 euro mee gemoeid. Reden voor verplicht betrokken partijen om hun graantje hiervan mee te proberen te pikken. Wij nemen geen enkel risico en hebben deze actie stopgezet; heel jammer voor de uiterst arme, achtergestelde Raglai-leerlingen! Wij hebben de Vietnamese overheid nu laten weten alleen nog donaties te doen in goederen die we zelf kunnen/mogen brengen naar deze leerlingen. Wij zijn nu nog meer alert!

Zonder minder medeleven te voelen met de zeer vele slachtoffers die de verwoestende tyfoon Haiyan op de Filippijnen en in Noord Vietnam gemaakt heeft, zijn wij toch blij dat “onze” leerlingen en hun families weinig schade hebben opgelopen, doordat de tyfoon juist voor de kust een draai naar het noorden maakte. De Dien Dien primary school is een paar dagen dicht geweest, omdat het voor de jonge leerlingen te gevaarlijk was door de hevige regenval de voor velen grote afstand naar school te gaan. De houten (rammelende) brug naar de Vinh Ngoc-school is deels weggespoeld. We realiseren ons terdege dat, wanneer een dergelijke tyfoon wel over Nha Trang/ Dien Khanh gaat, ons kleine schoolgeldfonds tekort zal schieten.

Financiële verantwoording

Op 2 december 2013 zit in de sponsorkas € xxxx (*incl. vooruitbetaalde schoolgelden*).

Wij beheersen streng de uitgaven; de inkomsten blijven ongeveer gelijk.

Privé-kosten worden goed gescheiden gehouden van de Looking-Forwardgelden.

Alle sponsors kunnen volledige inzage krijgen in de L-F-boekhouding.

Bedankt voor het steunen van het Looking-Forward schoolgeldproject in Vietnam,

WIJ WENSEN U EEN GOED EN GEZOND 2014

Lidy en Johan Verschuren, E-mail: info@looking-forward.nl , Website: www.looking-forward.nl
RABO rek.nr 13.60.36.562, t.n.v. Johan Verschuren, inzake Vietnamese kinderen